

Nõukogu siduv otsus (artikkel 65)

Otsus 01/2022, mis käsitleb vaidlust seoses Prantsusmaa järelevalveasutuse otsuse eelnõuga äriühingu Accor SA kohta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti a alusel

Vastu võetud 15. juunil 2022

Sisukord

1	VAIDLUSE kokkuvõte	5
2	Siduva otsuse vastuvõtmise tingimused.....	8
2.1	Asjaomase järelevalveasutuse vastuväited otsuse eelnõu kohta	8
2.2	Juhtiv järelevalveasutus ei järgi asjakohast ja põhjendatud vastuväidet otsuse eelnõu kohta 9	
2.3	Järeldused Euroopa Andmekaitsekoostöögrupi pädevuse kohta	9
3	Õigus heale haldusele.....	9
4	Siduva otsuse ülesehitus	10
5	Seoses parandusmeetmete, eelkõige haldustrahvi arvutamisega.....	11
5.1	Juhtiva järelevalveasutuse analüüs otsuse eelnõus.....	11
5.2	Poola järelevalveasutuse esitatud vastuväite kokkuvõte	12
5.3	Juhtiva järelevalveasutuse seisukoht vastuväite suhtes	13
5.4	Euroopa Andmekaitsekoostöögrupi analüüs	14
5.4.1	Vastuväite asjakohasuse ja põhjendatuse hinnang	14
5.4.2	Asjaolude hindamine	15
6	Siduv otsus	21
7	Lõppmärkused.....	22

Euroopa Andmekaitseenõukogu,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 (füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (edaspidi „isikuandmete kaitse üldmäärus“))¹ artiklit 63 ja artikli 65 lõike 1 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepingut, eelkõige selle XI lisa ja protokoll nr 37, mida on muudetud EMP ühiskomitee 6. juuli 2018. aasta otsusega nr 154/2018²,

võttes arvesse oma töökorra³ artikleid 11 ja 22,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Andmekaitseenõukogu (edaspidi „**andmekaitseenõukogu**“) peamine ülesanne on tagada isikuandmete kaitse üldmääruse järjepidev kohaldamine kogu Euroopa Majanduspiirkonnas (edaspidi „**EMP**“). Selleks teeb **juhtiv järelevalveasutus** isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 kohaselt koostööd **muude asjaomaste järelevalveasutustega**, püüdes saavutada konsensust. Juhtiv järelevalveasutus ja asjaomased järelevalveasutused vahetavad üksteisega kogu asjaomast teavet, seejuures edastab juhtiv järelevalveasutus küsimusega seotud asjaomase teabe viivitamata muudele asjaomastele järelevalveasutustele. Juhtiv järelevalveasutus esitab otsuse eelnõu viivitamata muudele asjaomastele järelevalveasutustele arvamuse saamiseks ja võtab asjakohaselt arvesse nende seisukohti.

(2) Kui asjaomane järelevalveasutus esitab kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktiga 24 ja artikli 60 lõikega 4 **asjakohase ja põhjendatud vastuväite** otsuse eelnõu kohta ning juhtiv järelevalveasutus ei kavatse järgida asjakohast ja põhjendatud vastuväidet või on seisukohal, et vastuväide ei ole asjakohane ega põhjendatud, esitab juhtiv järelevalveasutus küsimuse käsitlemiseks isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 63 osutatud järjepidevuse mehhanismi raames.

(3) Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti a kohaselt võtab andmekaitseenõukogu vastu siduva otsuse kõigis asjakohases ja põhjendatud vastuväites käsitletud küsimustes, eelkõige küsimuses, kas on toimunud isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine.

(4) Andmekaitseenõukogu siduv otsus võetakse vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõikele 2 koostoimes andmekaitseenõukogu töökorra artikli 11 lõikega 4 vastu kahekolmandikulise hääلteenamusega ühe kuu jooksul pärast seda, kui eesistuja ja pädev järelevalveasutus on otsustanud, et toimik on täielik. Seda tähtaega võidakse pikendada ühe kuu võrra, võttes arvesse teema keerukust, eesistuja enda algatusel või vähemalt andmekaitseenõukogu kolmandiku liikmete taotlusel tehtud otsuse alusel.

(5) Kui andmekaitseenõukogu ei ole vaatamata tähtaja sellisele pikendamisele suutnud otsust tähtaja jooksul vastu võtta, võtab andmekaitseenõukogu isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 3 kohaselt otsuse vastu kahe nädala jooksul pärast pikendatud tähtaja lõppemist andmekaitseenõukogu liikmete lihthääلteenamusega.

¹ ELT L 119, 4.5.2016, lk 1.

² Kõiki selle otsuse viiteid liikmesriikidele tuleb mõista kui viiteid EMP liikmesriikidele.

³ Euroopa Andmekaitseenõukogu töökorra, vastu võetud 25. mail 2018, viimati muudetud ja vastu võetud 6. aprillil 2022.

(6) Vastavalt andmekaitseenõukogu kodukorra artikli 11 lõikele 6 on autentne üksnes andmekaitseenõukogu siduva otsuse ingliskeelne tekst, sest see on andmekaitseenõukogu vastuvõtumenetluste keel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SIDUVA OTSUSE:

1 VAIDLUSE KOKKUVÕTE

1. Käesolev dokument sisaldab siduvat otsust, mille on andmekaitseinspektsiooni vastu võtnud kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktiga a. Otsus käsitleb vaidlust, mis tekkis seoses **Prantsusmaa järelevalveasutuse** (Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés, käesolevas dokumendis nimetatud ka kui **juhtiv järelevalveasutus**) **otsuse eelnõuga** ja **asjaomase järelevalveasutuse**, nimelt **Poola järelevalveasutus** (Urząd Ochrony Danych Osobowych) hilisema vastuväitega. Vaidlusalune otsuse eelnõu käsitleb Prantsusmaa järelevalveasutuse algatatud kaebusel põhinevat uurimist (edaspidi „uurimine“), kas külaliskandurite tegevus äriühing ACCOR SA (edaspidi „ACCOR“) järgib oma kohustusi, mis tulenevad isikuandmete kaitse üldmäärusest. Uurimine järgnes mitmele kaebusele, mis esitati ACCORi kohta Prantsusmaa järelevalveasutusele ja järgmistele kaebusi vastuvõtivatele järelevalveasutustele: Poola järelevalveasutus, **Hispaania järelevalveasutus** (Agencia Española de Protección de Datos), **Alam-Saksi järelevalveasutus** (Landesbeauftragte für den Datenschutz Niedersachsen), **Saarimaa järelevalveasutus** (Unabhängiges Datenschutzzentrum Saarland), **Ühendkuningriigi järelevalveasutus** (Information Commissioner's Office).⁴
2. Novembrist 2018 detsembrini 2019 esitati Prantsusmaa järelevalveasutusele ACCORi kohta 11 kaebust. Need kaebused käsitlesid seda, et ei võetud arvesse õigust esitada vastuväiteid turundussõnumite saamisele postiga ja/või raskusi andmetega tutvumise õiguse kasutamisel.⁵
3. Nende kaebuste saamisel kvalifitseeris Prantsusmaa järelevalveasutus eespool nimetatud kaebuste kohaldamisalasse kuuluvad tegevused isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 23 kohaselt piiriüleseks töötlemiseks. Et ACCORi peamine tegevuskoht (nagu on sätestatud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 16) on Prantsusmaal, määrati Prantsusmaa järelevalveasutus isikuandmete kaitse üldmääruse tähenduses juhtivaks järelevalveasutuseks seoses piiriülese töötlemisega, mida teeb ACCOR^{6, 7}.

⁴ Märkus: otsuse eelnõu punktis 5 viidatakse ekslikult sellele kaebusele, nagu see oleks esitatud Iirimaa järelevalveasutusele.

⁵ Otsuse eelnõu, punktid 3 ja 5.

⁶ Otsuse eelnõu, punkt 3.

⁷ Asjaomasteks järelevalveasutusteks loeti järgmised järelevalveasutused: Austria järelevalveasutus (Österreichische Datenschutzbehörde), Belgia järelevalveasutus (Autorité de la protection des données - Gegevensbeschermingsautoriteit (APD-GBA)), Bulgaaria järelevalveasutus (Commission for Personal Data Protection), Eesti järelevalveasutus (Andmekaitse Inspektsioon), Hispaania järelevalveasutus (Agencia Española de Protección de Datos), Horvaatia järelevalveasutus (Croatian Personal Data Protection Agency), Iirimaa järelevalveasutus (Data Protection Commission), Itaalia järelevalveasutus (Garante per la protezione dei dati personali), Kreeka järelevalveasutus (Hellenic Data Protection Authority), Läti järelevalveasutus (Data State Inspectorate), Leedu järelevalveasutus (State Data Protection Inspectorate), Luksemburgi järelevalveasutus (Commission Nationale pour la Protection des Données), Madalmaade järelevalveasutus (Autoriteit Persoonsgegevens), Poola järelevalveasutus (Urząd Ochrony Danych Osobowych), Portugali järelevalveasutus (Comissão Nacional de Proteção de Dados), Rootsi järelevalveasutus (Integritetsskyddsmyndigheten), Rumeenia järelevalveasutus (The National Supervisory Authority for Personal Data Processing), Slovakkia järelevalveasutus (Office for Personal Data Protection of the Slovak Republic), Sloveenia järelevalveasutus (Information Commissioner of the Republic of Slovenia), Taani järelevalveasutus (Datatilsynet), Tšehhi järelevalveasutus (Office for Personal Data Protection), Baden-Württembergi järelevalveasutus (Der Landesbeauftragte für den Datenschutz und die Informationsfreiheit Baden-Württemberg), Baieri järelevalveasutus (erasektor) (Bayerisches Landesamt für Datenschutzaufsicht), Berliini järelevalveasutus (Berliner Beauftragte für

4. Järgmises tabelis on ülevaade sündmustest, mille tulemusel esitati küsimus käsitlemiseks järjepidevuse mehhanismi raames:

<i>November 2018 kuni detsember 2019</i>	Prantsusmaa järelevalveasutus sai Prantsusmaal asutatud äriühingu ACCORi kohta 11 kaebust. Neist 5 kaebust edastati Prantsusmaa järelevalveasutusele järgmistelt kaebusi vastuvõtvatelt järelevalveasutustelt: Alam-Saksi järelevalveasutus, Saarimaa järelevalveasutus, Hispaania järelevalveasutus, Ühendkuningriigi järelevalveasutus ja Poola järelevalveasutus.
<i>23. detsember 2019</i>	Pärast uurimist esitas Prantsusmaa järelevalveasutus asjaomastele järelevalveasutustele isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõike 3 alusel esimese otsuse eelnõu, millele mitu neist esitas vastuväiteid. Seejärel otsustas Prantsusmaa järelevalveasutus peatada artiklis 60 viidatud menetluse, et jätkata asja uurimist ⁸ .
<i>11. ja 24. veebruar 2020</i>	Asja edasiseks uurimiseks tegi Prantsusmaa järelevalveasutus kontrollkäigu 11. veebruaril 2020 ACCORi ruumidesse ja tegi 24. veebruaril 2020 veebipõhise kontrolli ⁹ .
<i>Veebruar–august 2020</i>	ACCOR saatis mitmel kuupäeval Prantsusmaa järelevalveasutusele kirjaga lisateavet ¹⁰ .
<i>24. november 2020</i>	Prantsusmaa järelevalveasutuse määratud raportöör esitas aruande, ¹¹ mis edastati ACCORile ¹² .
<i>22. detsember 2020</i>	ACCOR saatis Prantsusmaa järelevalveasutusele oma kirjalikud kommentaarid Prantsusmaa järelevalveasutuse raportööri aruande kohta ¹³ .

Datenschutz und Informationsfreiheit), Brandenburgi järelevalveasutus (Die Landesbeauftragte für den Datenschutz und für das Recht auf Akteneinsicht Brandenburg), Bremeni järelevalveasutus (Die Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit der Freien Hansestadt Bremen), Hamburgi järelevalveasutus (Der Hamburgische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit), Hesseni järelevalveasutus (Der Hessische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit), Alam-Saksi järelevalveasutus (Die Landesbeauftragte für den Datenschutz Niedersachsen), Mecklenburg-Vorpommerni järelevalveasutus (Der Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Mecklenburg-Vorpommern), Nordrhein-Westfaleni järelevalveasutus (Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen), Rheinland-Pfalzi järelevalveasutus (Der Landesbeauftragte für den Datenschutz und die Informationsfreiheit Rheinland-Pfalz), Saarimaa järelevalveasutus (Unabhängiges Datenschutzzentrum Saarland – Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit), Saksimaa järelevalveasutus (Die Sächsische Datenschutzbeauftragte), Saksi-Anhaldi järelevalveasutus (Landesbeauftragter für den Datenschutz Sachsen-Anhalt), Schleswig-Holsteini järelevalveasutus (Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein) ja Tüüringi järelevalveasutus (Thüringer Landesbeauftragter für den Datenschutz und die Informationsfreiheit).

⁸ Otsuse eelnõu, punktid 6–8.

⁹ Otsuse eelnõu, punkt 9.

¹⁰ Samas.

¹¹ Aruanne, milles tehakse ettepanek määrata äriühingule ACCOR karistus (edaspidi „**aruanne**“).

¹² Otsuse eelnõu, punktid 11–12.

¹³ Otsuse eelnõu, punkt 13; äriühingu ACCOR SA 22. detsembri 2020 kirjalikud seisukohad (edaspidi „**ACCORi detsembri 2020 seisukohad**“).

28. jaanuar 2021	ACCOR esitas Prantsusmaa järelevalveasutusele suulised seisukohad raportööri aruande kohta ¹⁴ .
30. aprill 2021	Prantsusmaa järelevalveasutus esitas otsuse uue eelnõu asjaomastele järelevalveasutustele kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikega 3.
28. mai 2021	Poola järelevalveasutus esitas kolm vastuväidet vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikele 4 (edaspidi „ Poola järelevalveasutuse vastuväited “).
21. oktoober 2021	Prantsusmaa järelevalveasutuse määratud raportöör esitas pärast Poola järelevalveasutuse vastuväidete esitamist oma aruandele lisa ¹⁵ .
22. oktoober 2021	Prantsusmaa järelevalveasutus edastas ACCORile nii Poola järelevalveasutuse vastuväited kui ka raportööri lisa.
27. oktoober 2021	ACCORi taotlusel jagas Prantsusmaa järelevalveasutus otsuse eelnõu ACCORiga.
29. november 2021	ACCOR saatis Prantsusmaa järelevalveasutusele oma kirjalikud seisukohad ¹⁶ Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta.
13. jaanuar 2022	Prantsusmaa järelevalveasutus võttis vastu kitsendatud komitee arutelu nr SAN-2022-001 ACCORi kohta, milles esitas seisukohad Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta ja selgitas, miks otsustas neid mitte järgida ¹⁷ .

5. 18. veebruaril 2022 käivitas Prantsusmaa järelevalveasutus vaidluste lahendamise protsessi andmekaitseenõukogu töökorra artiklis 17 nimetatud teabe- ja sidesüsteemi, nimelt siseturu infosüsteemi (IMI) kaudu. Kui juhtiv järelevalveasutus oli esitanud küsimuse käsitlemiseks andmekaitseenõukogule vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikele 4, hindas andmekaitseenõukogu sekretariaat eesistuja nimel toimiku täielikkust kooskõlas andmekaitseenõukogu töökorra artikli 11 lõikega 2. 22. veebruaril 2022 kinnitas andmekaitseenõukogu sekretariaat Prantsusmaa järelevalveasutusele, et on toimiku kätte saanud.
6. Samal kuupäeval, 22. veebruaril 2022, teatas Poola järelevalveasutus Prantsusmaa järelevalveasutusele, et võtab oma kolmest vastuväitest ühe tagasi. Prantsusmaa järelevalveasutus edastas selle teabe andmekaitseenõukogu sekretariaadile 23. märtsil 2022.
7. 15. märtsil 2022 võttis andmekaitseenõukogu sekretariaat ühendust Prantsusmaa järelevalveasutusega, et nõuda lisadokumente ja teavet. Pärast seda taotlust esitas Prantsusmaa

¹⁴Otsuse eelnõu, punkt 14; äriühingu ACCOR SA ärakuulamise ülevaade Prantsusmaa riikliku andmekaitsekomisjoni (Commission nationale de l'informatique et des libertés, CNIL) kitsendatud komitee istungil 28. jaanuaril 2021(edaspidi „**ACCORi jaanuari 2021 seisukohad**“).

¹⁵21. oktoobri 2021 lisa aruandele, milles tehti ettepanek ACCORi suhtes karistuse kehtestamiseks (edaspidi „**lisa**“).

¹⁶ACCOR SA 29. novembri 2021 kirjalikud seisukohad (edaspidi „**ACCORi novembri 2021 seisukohad**“).

¹⁷Kitsendatud komitee 13. jaanuari 2022 arutelu nr SAN-2022-001 äriühingu ACCOR SA kohta (edaspidi „**arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta**“).

järelevalveasutus 22. ja 23. märtsil 2022 andmekaitseenõukogu sekretariaadile lisateavet ja rõhutas, et saadab edaspidi veel teavet.

8. Poola järelevalveasutus kinnitas 25. märtsil 2022 andmekaitseenõukogu sekretariaadile, et kahest ülejäänud vastuväitest ühe üle enam vaidlust ei ole.
9. Prantsusmaa järelevalveasutus esitas 11. aprillil 2022 IMI kaudu 17 lisadokumenti.
10. 22. aprillil 2022 võttis andmekaitseenõukogu sekretariaat ühendust Prantsusmaa järelevalveasutusega, et esitada mõni lisaküsimus seoses toimiku terviklikkusega, millele Prantsusmaa järelevalveasutus vastas 26. aprillil 2022.
11. 27. aprillil 2022, kui Prantsusmaa järelevalveasutus ja andmekaitseenõukogu eesistuja olid kinnitanud toimiku terviklikkust, edastas andmekaitseenõukogu sekretariaat eesistuja nimel toimiku kõigile andmekaitseenõukogu liikmetele.
12. Küsimus, mida andmekaitseenõukogu sekretariaat konkreetselt uuris, oli seotud õigusega olla ära kuulatud, nagu nõutakse põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis a. Andmekaitseenõukogu sekretariaat võttis 15. märtsil 2022 ühendust Prantsusmaa järelevalveasutusega, et kinnitada muu hulgas, kas ACCORile on antud võimalus kasutada oma õigust olla ära kuulatud seoses andmekaitseenõukogule otsuse tegemiseks esitatud dokumentidega. Lisaks võttis andmekaitseenõukogu eesistuja 29. aprillil 2022 ühendust ACCORiga, et pakkuda talle võimalust kasutada oma õigust olla ära kuulatud seoses vaidlusega andmekaitseenõukogus. ACCOR esitas oma seisukohad 13. mail 2022¹⁸. Selle kohta on lisateave allpool 3. jaotises.
13. Eesistuja otsustas vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõikele 3 koostoimes andmekaitseenõukogu töökorra artikli 11 lõikega 4 pikendada otsuse vastuvõtmise tavapäras tähtaega ühe kuu võrra, arvestades käesoleva vaidluse teema keerukust.

2 SIDUVA OTSUSE VASTUVÕTMISE TINGIMUSED

14. Andmekaitseenõukogu siduva otsuse vastuvõtmise üldtingimused on sätestatud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikes 4 ja artikli 65 lõike 1 punktis a¹⁹.

2.1 Asjaomase järelevalveasutuse vastuväited otsuse eelnõu kohta

15. Andmekaitseenõukogu märgib, et Poola järelevalveasutus esitas IMI kaudu vastuväite otsuse eelnõu kohta, milles käsitletakse trahvisummat, mille Prantsusmaa järelevalveasutus kavatses määrata ACCORile. Vastuväide esitati isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõike 4 kohaselt ja selles sätestatud tähtaja jooksul.
16. Portugali järelevalveasutus (Comissão Nacional de Proteção de Dados) esitas otsuse eelnõu kohta märkused. Et need märkused ei ole isenesest vastuväited isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses, ei saa need käivitada isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktis a

¹⁸ACCOR SA 13. mai 2022. aasta seisukohad (edaspidi „**ACCORi mai 2022 seisukohad**“).

¹⁹ Vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktile a võtab andmekaitseenõukogu siduva otsuse vastu juhul, kui asjaomane järelevalveasutus on tõstatanud asjakohase ja põhjendatud vastuväite juhtiva järelevalveasutuse otsuse eelnõu kohta ning kui juhtiv järelevalveasutus ei ole vastuväidet järginud või on sellise vastuväite kui mitteasjakohase ja/või põhjendamatu tagasi lükanud.

sätetatud vaidluste lahendamise mehhanismi ja seepärast ei kuulu need andmekaitseenõukogu käesoleva siduva otsuse kohaldamisalasse²⁰.

2.2 Juhtiv järelevalveasutus ei järgi asjakohast ja põhjendatud vastuväidet otsuse eelnõu kohta

17. Oma arutelus Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta²¹ otsustas Prantsusmaa järelevalveasutus mitte järgida Poola järelevalveasutuse esitatud vastuväidet ning kasutada küsimuse lahendamiseks vaidluste lahendamise mehhanismi kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktiga a.

2.3 Järeldused Euroopa Andmekaitseenõukogu pädevuse kohta

18. Käesolev juhtum vastab isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktis a sätestatud nõuetele, sest asjaomane järelevalveasutus esitas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikes 4 osutatud tähtaja jooksul juhtiva järelevalveasutuse otsuse eelnõule vastuväite ja juhtiv järelevalveasutus ei järginud seda vastuväidet.
19. Andmekaitseenõukogu märgib, et otsuse eelnõu käsitleb peale isikuandmete kaitse üldmääruse kohaldamisalasse kuuluvate küsimuste ka neid, mis kuuluvad direktiivi 2002/58/EÜ (edaspidi „**e-privaatsuse direktiiv**“) kohaldamisalasse ja on seotud selle asjakohase riikliku ülevõtmisega. Täpsemalt nähakse otsuse eelnõuga ette trahvi määramine isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumise eest ja trahvi määramine Prantsusmaa posti- ja elektroonilise side seadustiku rikkumise eest, millega võetakse Prantsusmaal üle e-privaatsuse direktiiv. Andmekaitseenõukogu ei ole pädev võtma vastu siduvat otsust küsimustes, mis kuuluvad üksnes e-privaatsuse direktiivi kohaldamisalasse. Käesolevas siduvas otsuses ei käsitleta otsuse eelnõu osi, mis on seotud e-privaatsuse direktiivi riikliku ülevõtmisega.
20. Sel põhjusel on andmekaitseenõukogu pädev võtma vastu siduva otsuse kõigis isikuandmete kaitse üldmääruse kohaldamisalasse kuuluvates küsimustes, mille kohta Poola järelevalveasutus on esitanud asjakohase ja põhjendatud vastuväite, eelkõige selle kohta, kas tegu on isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumisega või kas vastutava töötleja või volitatud töötlejaga seotud kavandatud tegevus vastab isikuandmete kaitse üldmäärusele.
21. Ükski selle otsuse järeldus ei piira mis tahes hinnangut või siduvat otsust, mille andmekaitseenõukogu on teinud muudel juhtudel, sealhulgas seoses samade osapooltega, olenevalt edasistest ja/või uutest järeldustest.

3 ÕIGUS HEALE HALDUSELE

22. Andmekaitseenõukogu suhtes kehtib ELi põhiõiguste harta artikkel 41 (õigus heale haldusele). Seda kajastatakse ka andmekaitseenõukogu töökorra artiklis 11.
23. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 2 kohaselt on andmekaitseenõukogu otsus „põhjendatud, see edastatakse juhtivale järelevalveasutusele ja kõigile asjaomastele järelevalveasutustele ning on neile siduv“. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõige 2 kajastab asjaolu, et andmekaitseenõukogu siduva otsuse eesmärk on lahendada vaidlus, mis on tekkinud

²⁰ Vt Euroopa Andmekaitseenõukogu suunised 3/2021 isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti a rakendamise kohta (edaspidi „**artikli 65 lõike 1 punkti a suunised**“), punkt 17.

²¹ Arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta, punkt 18.

vähemalt kahe riikliku järelevalveasutuse vahel²². Selle eesmärk ei ole pöörduda otseselt ühegi kolmanda isiku poole. Et andmekaitsevennukogu tehtud otsus on siiski siduv asjaomastele järelevalveasutustele, sealhulgas juhtivale järelevalveasutusele, ning sellest võib sõltuda riikliku tasandi menetluste tulemus, tuleb hinnata, kas see võib mõjutada otsuse eelnnu koostamise aluseks olnud menetluses osalenud isikute huve, näiteks vastutava töötaja huve, kellele suunatakse juhtiva järelevalveasutuse lõplik otsus²³.

24. Eelkõige, et käsitleda ACCORi võimalikku õigust olla ära kuulatud, hindas andmekaitsevennukogu, kas ACCORile on juba antud võimalus kasutada oma õigust olla ära kuulatud seoses vaidluse esemega, mille andmekaitsevennukogu peab lahendama riigisisese tasandil menetluse käigus saadud dokumentide põhjal ja mida andmekaitsevennukogu kasutas oma siduva otsuse tegemiseks.²⁴
25. 29. aprillil 2022 võttis andmekaitsevennukogu eesistuja ühendust ACCORiga, teavitades teda otsusest lahendada juhtum isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti a kohase vaidluste lahendamise mehhanismi kaudu. Samas kirjutas juhtis andmekaitsevennukogu eesistuja ACCORi tähelepanu asjaolule, et Poola järelevalveasutus ei ole enam seisukohal, et kolmest algselt esitatud vastuväitest kahega seoses on tekkinud vaidlus, ja seega on andmekaitsevennukogu siduva otsuse esemeks ülejäänud vastuväide trahvi suuruse kohta. Samuti oli kirja eesmärk anda ACCORile õigus olla ära kuulatud seoses toimiku dokumentidega, mille kohta tal ei ole olnud veel võimalust avaldada arvamust. Andmekaitsevennukogu eesistuja pakkus ACCORile võimalust esitada nimetatud dokumentide kohta oma seisukohad 13. maiks 2022. 13. mail 2022 saatis ACCOR oma seisukohad (ACCORi mai 2022 seisukohad) ja ACCORi novembri 2021 seisukohtade prantsuskeelse originaalversiooni. Pärast nimetatud esitamist leidis andmekaitsevennukogu, et ACCORile oli antud võimalus tõhusalt väljendada oma seisukohti andmekaitsevennukogu lahendatava vaidluse eseme kohta.
26. Arvestades andmekaitsevennukogule esitatud vaidluse ulatust ja juhtumi asjaolusid, otsustas andmekaitsevennukogu eesistuja mitte anda kaebuse esitajatele õigust olla ära kuulatud enne käesoleva siduva otsuse vastuvõtmist, sest andmekaitsevennukogu otsus, milles esitatakse vastuväide trahvi suuruse kohta, ei mõjuta tõenäoliselt nende õiguslikku olukorda.

4 SIDUVA OTSUSE ÜLESEHITUS

27. Seoses järelevalveasutuse esitatud vastuväitega peab andmekaitsevennukogu kõigepealt hindama, kas seda tuleb käsitleda „asjakohase ja põhjendatuna“ isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses, nagu on selgitatud asjakohase ja põhjendatud vastuväite suunistes²⁵.
28. Kui andmekaitsevennukogu leiab, et vastuväide (või selle osa) ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele, ei võta andmekaitsevennukogu vaidlusalusel juhul selle vastuväitega

²² Artikli 65 lõike 1 punkti a suunised, punkt 97.

²³ Artikli 65 lõike 1 punkti a suunised, punktid 98–99.

²⁴ Artikli 65 lõike 1 punkti a suunised, punktid 105–106.

²⁵ Euroopa Andmekaitsevennukogu suunised 9/2020 asjakohase ja põhjendatud vastuväite kohta vastavalt määrusele (EL) 2016/679, 2. versioon, vastu võetud 9. märtsil 2021 (edaspidi „**asjakohase ja põhjendatud vastuväite suunised**“).

tõstatatud oluliste asjaolude osas seisukohta. Vastuväitega tõstatatud olulisi asjaolusid käsitleb andmekaitseenõukogu ainult siis, kui vastuväidet peetakse asjakohaseks ja põhjendatuks²⁶.

5 SEoses PARANDUSMEETMETE, EELKÕIGE HALDUSTRAHVI ARVUTAMISEGA

5.1 Juhtiva järelevalveasutuse analüüs otsuse eelnõus

29. Otsuse eelnõus on loetletud kriteeriumid, mida Prantsusmaa järelevalveasutus kaalutles haldustrahvi määramise ja trahvi suuruse otsustamisel²⁷.
30. Otsuse eelnõus märkis Prantsusmaa järelevalveasutus: „2019. aastal teenis äriühing [ACCOR]) tulu 1,2 miljardit eurot ja puhaskasum oli 208 miljonit eurot. Nimetatud tulu vähenes aastatel 2019–2020 54% võrra.“²⁸.
31. Seoses rikkumise olemuse ja raskusega märkis Prantsusmaa järelevalveasutus oma otsuse eelnõus kõigepealt ACCORi rikkumiste arvu, nimelt: „[...] kergesti kättesaadava ja täieliku teabe puudumine tehtud töötlemise kohta, kaebuse esitajatel tekkinud raskused oma õiguste kasutamisel ja andmeturbe puudused“²⁹. Sellega seoses rõhutati otsuse eelnõus, et need rikkumised olid seotud kohaldatava isikuandmete kaitset käsitleva õigusakti mitme aluspõhimõttega ja olid andmesubjektide õiguste „oluline rikkumine“³⁰. Otsuse eelnõus arvestati ka asjaolu, et „rikkumised puudutasid väga suurt arvu inimesi, sest 2019. aastal sai [redacted] miljonit inimest vähemalt ühe ACCORi kontserni uudiskirja kehtivale e-posti aadressile“³¹.
32. Otsuse eelnõus tuletati ka meelde, et nimetatud rikkumistel „olid andmesubjektidele otsesed tagajärjed, mida tõendab, et Prantsusmaa riiklik andmekaitsekomisjon sai 11 kaebust, eelkõige seoses õigusega esitada vastuväiteid turundussõnumite saamisele“³².
33. Eespool esitatud kaalutluste põhjal järeldas Prantsusmaa järelevalveasutus oma otsuse eelnõus, et ACCORile tuleb määrata trahv³³.
34. Seoses trahvi maksimumsumma määramisega märkis Prantsusmaa järelevalveasutus, et „määruse artikli 83 lõikes 3 sätestatakse, et mitme rikkumise korral ei ületa trahvi kogusumma summat, mis on sätestatud seoses raskeima rikkumisega“³⁴. Prantsusmaa järelevalveasutus leidis, et ACCOR on rikkunud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 12 lõikeid 1 ja 3, artiklit 13, artikli 15 lõiget 1, artikli 21

²⁶ Vt artikli 65 lõike 1 punkti a suunised, punkt 63 (milles sätestatakse järgmist: „Euroopa Andmekaitseenõukogu hindab iga esitatud vastuväite korral, kas vastuväide täidab isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõudeid, ja kui täidab, siis käsitleb vastuväidet siduvas otsuses.“)

²⁷ Otsuse eelnõu, punktid 78–88.

²⁸ Otsuse eelnõu, punkt 2. Toimiku terviklikkuse hindamisel selgitas Prantsusmaa järelevalveasutus, et otsuse eelnõus esitatud viidet ACCORi „tulule“ tuleks mõista viitena selle käibe.

²⁹ Otsuse eelnõu, punkt 80.

³⁰ Samas.

³¹ Otsuse eelnõu, punkt 81.

³² Otsuse eelnõu, punkt 82.

³³ Otsuse eelnõu, punkt 83.

³⁴ Otsuse eelnõu, punkt 84.

lõiget 2 ja artiklit 32, ning märkis oma otsuse eelnõus, et „maksimaalne määratav trahv on 20 miljonit eurot või 4% ülemaailmsest aastakäibest, olenevalt sellest, kumb on suurem“³⁵.

35. Trahvi proportsionaalsust hinnates leidis Prantsusmaa järelevalveasutus, et ACCOR on kõrvaldanud kõik otsuse eelnõus tuvastatud rikkumised ja „mõni neist ei ole üksikisikute õiguste kasutamise seisukohast struktuursed“³⁶. Lisaks märgiti otsuse eelnõus, et ACCOR tegi Prantsusmaa järelevalveasutusega täielikult koostööd³⁷. Samuti arvestas Prantsusmaa järelevalveasutus ACCORi finantsseisundit, kelle teatel „langes käive aastatel 2019–2020 54% võrra“³⁸.
36. Prantsusmaa järelevalveasutus jäeldas oma otsuse eelnõus, et arvestades „COVID-19 tervisekriisist põhjustatud majanduskonteksti, selle tagajärgi [ACCORi] finantsseisundile“ ja „eespool nimetatud artikli 83 lõikes 2 sätestatud asjakohaseid kriteeriume“, otsustas Prantsusmaa järelevalveasutus määrata isikuandmete kaitse üldmääruse tuvastatud rikkumiste eest trahvi 100 000 eurot.³⁹

5.2 Poola järelevalveasutuse esitatud vastuväite kokkuvõte

37. Poola järelevalveasutuse esitatud vastuväide käsitleb otsuse eelnõus sätestatud trahvisummat.
38. Poola järelevalveasutus väidab oma vastuväites, et juhtiva järelevalveasutuse pakutud haldustrahvi summa on ACCORi sarnase vastutava töötleja jaoks liiga väike ja trahv ei oleks tõhus, proportsionaalne ega heidutav, nagu nõutakse isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikes 1. Seega jäeldab Poola järelevalveasutus, et „otsuse eelnõu tuleks vastavalt läbi vaadata ja teha ettepanek määrata käesolevas asjas tuvastatud rikkumiste eest suurem rahaline karistus, et see vastaks proportsionaalse, tõhusa ja heidutava meetme tingimustele“⁴⁰.
39. Rikkumiste raskuse kohta märgib Poola järelevalveasutus, et raskuse hindamisel tuleb arvestada isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktis a loetletud järgmisi tegureid: „laadi, ulatust või eesmärki, samuti mõjutatud andmesubjektide hulka ja neile tekitatud kahju suurus“⁴¹. Sellega seoses märgib Poola järelevalveasutus, et rikutud sätted ja töötlemise piiriülene iseloom viitavad, et rikkumine on väga raske ja seepärast pidanuks kavandatav trahv olema suurem⁴².
40. Seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 kohase trahvi hindamisega, mis säte on seotud kohustusega määrata trahve, mis on igal üksikjuhul tõhusad, proportsionaalsed ja heidutavad, tõstatab Poola järelevalveasutus järgmised probleemid.
41. Esiteks juhib Poola järelevalveasutus tähelepanu, et otsuse eelnõusse tuleks lisada ACCORi käibe kohta lisateavet. Sellega seoses väidab Poola järelevalveasutus, et äriühingu käive puudub otsuse eelnõus ja seepärast on teave otsuse eelnõus „ebapiisav kavandatava trahvi summa arvutamiseks“, sest vastutava töötleja aastakäive „võib olla trahvi arvutamise alus“⁴³.
42. Lisaks märgib Poola järelevalveasutus proportsionaalsuse kohta, et otsuse eelnõus puuduvad tõendid, et suurem trahv võiks pöördumatult ohustada ACCORi elujõulisust. Poola järelevalveasutuse hinnangul

³⁵ Samas.

³⁶ Otsuse eelnõu, punkt 86.

³⁷ Samas.

³⁸ Otsuse eelnõu, punkt 87.

³⁹ Otsuse eelnõu, punktid 88 ja 92.

⁴⁰ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 4.

⁴¹ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2.

⁴² Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2.

⁴³ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2.

kehtib trahvi proportsionaalsus „karistatava üksuse maksevõime suhtes. Samas peavad selleks, et trahvisummat sel põhjusel vähendada, olema objektiivsed tõendid, et trahvi määramine kahjustaks pöördumatult asjaomase äriühingu elujõulisust ja sellega kaasneks kogu tema vara väärtuse kaotus“⁴⁴. Seega järeldeb Poola järelevalveasutus, et „arvestades [ACCORi] 2020. aasta tulu 1 621 000 000 eurot, on väga ebatõenäoline, et [ACCORi] maksevõimet ohustaks isegi mitu korda suurem trahv, vaatamata COVID-19 pandeemia ajal registreeritud kahjustustest“⁴⁵.

43. Trahvi heidutava mõju kohta leiab Poola järelevalveasutus, et trahvisumma on äriühingule, mille käive on sama suur kui ACCORi käive, liiga väike, et see takistaks tõhusalt sooritamast sarnaseid rikkumisi tulevikus. Lisaks on Poola järelevalveasutus seisukohal, et kavandatav trahv ei ole piisav heidutus teistele äriühingutele, kelle käive sarnaneb ACCORi käibega. Sellega seoses märgib Poola järelevalveasutus, et juhtiva järelevalveasutuse väljapakutud trahvi suurus saadaks teistele äriühingutele selge signaali, et nad võivad vältida suuri investeringuid andmekaitsemeetmete täitmisse, sest andmekaitsemeetmete täitmine võib nõuda suuremat rahalist investeringut kui võimalik trahv⁴⁶.
44. Poola järelevalveasutus on arvamusel, et kui otsuse eelnõusse ei tehta muudatusi, kaasneb sellega risk andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele ning eelkõige risk, et rikutakse põhiõiguste harta artiklit 8. Sellega seoses selgitas Poola järelevalveasutus, et parandusmeetmete eesmärk on takistada kehtivate õigusaktide rikkumisi ja sel põhjusel ei täida parandusmeetme rakendamine, mis ei ole proportsionaalne, heidutav ja tõhus, seda eesmärki, „mis näitab, kui oluline on andmesubjektide õiguste või vabaduste rikkumise risk, sealhulgas nende isikuandmete kaitse, mis on põhiõigus vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 8“⁴⁷.

5.3 Juhtiva järelevalveasutuse seisukoht vastuväite suhtes

45. Oma arutelus Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta leidis Prantsusmaa järelevalveasutus, et Poola järelevalveasutuse vastuväide on väljendatud liiga üldiselt ja selles ei pakuta summade vahemikku, mida ta peaks trahvi jaoks sobivaks, ega viidata ühelegi asjakohasele pretsedendile. Prantsusmaa järelevalveasutuse arvates viitab Poola järelevalveasutus sisuliselt ACCORi maksevõimele ja käibe, et põhjendada, miks on vaja suurendada trahvisummat. Prantsusmaa järelevalveasutus on siiski seisukohal, et kuigi käive on trahvi suuruse määramisel oluline tegur, tuleb arvestada ka muid isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikes 2 sätestatud kriteeriume, sealhulgas sooritatud rikkumiste raskust⁴⁸.
46. Prantsusmaa järelevalveasutus selgitas veel, et ACCORile määratud trahvi suuruse määramisel arvestas ta samuti, et asjaomased rikkumised ei olnud struktuursed ja pärast Prantsusmaa järelevalveasutuse uurimist võttis ACCOR meetmeid rikkumiste kõrvaldamiseks⁴⁹. Lisaks selgitas Prantsusmaa järelevalveasutus, et arvestas ACCORi käibe olulist vähenemist aastatel 2019–2020 kui

⁴⁴ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2.

⁴⁵ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2–3.

⁴⁶ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 3.

⁴⁷ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 3–4.

⁴⁸ Arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta, punkt 13.

⁴⁹ Arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta, punktid 14–15. Tuleb märkida, et määruse (EL) 2016/679 kohaste halduskaristuste kohaldamise ja kehtestamise suunistes WP 253 on konkreetselt märgitud, et ei ole asjakohane pöörata täiendavat tähelepanu koostööle, mida nõutakse seaduses (lk 14). Sellega seoses vt ka isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 31.

kergendavat tegurit isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkti k kohaselt, sest COVID-19 tervisekriisi mõju hotellisektorile oli raske⁵⁰.

47. Seega järeltas Prantsusmaa järelevalveasutus eespool esitatud kaalutluste põhjal, et trahv on tema arvates tõhus, proportsionaalne ja heidutav⁵¹.

5.4 Euroopa Andmekaitsekoostöögrupi analüüs

5.4.1 Vastuväite asjakohasuse ja põhjendatuse hinnang

48. Esiteks võtab andmekaitsekoostöögrupi teadmiseks, et juhtiv järelevalveasutus ei vaidlusta vastuväite asjakohasust ja põhjendatust⁵².
49. Seoses vastuväite asjakohasusega käsitles Poola järelevalveasutuse vastuväide otsuse eelnõus sätestatud trahvi suurust⁵³. Seega on vastuväite ja otsuse eelnõu vahel otsene seos. Tuleb siiski märkida, et kuigi Poola järelevalveasutus viitab oma vastuväites trahvisummale tervikuna, st sealhulgas trahvile, mille Prantsusmaa järelevalveasutus määras e-privatsuse direktiivi rikkumiste eest, ei käsitle andmekaitsekoostöögrupi käesoleva siduva otsuse kohaldamisel, nagu on selgitatud eespool punktides 18–21, selles otsuses e-privatsuse direktiivi riiklikku ülevõtmist käsitleva otsuse eelnõu osi.
50. Lisaks leiab Poola järelevalveasutus oma vastuväites, et otsuse eelnõus välja pakutud trahv võib käesoleva juhtumi kontekstis olla ebatõhus, ebaproportsionaalne ja mitteheidutav. Samuti palub Poola järelevalveasutus märkida äriühingu eelmise aasta käibe ja väidab, et tuleb määrata suurem trahv, et tagada trahvi proportsionaalsus, tõhusus ja heidutav mõju kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikega 1, näidates sellega, kuidas vastuväite järgimisega kaasneks otsuse eelnõu muutmine. Asjaomane vastuväide käsitleb seega küsimust, kas „otsuse eelnõuga ette nähtud meetmed on kooskõlas isikuandmete kaitse üldmäärusega“. Selle järgimisel kaasneks vastuväitega otsuse eelnõus teistsugune tulemus, st suureneks trahvisumma. Neil põhjustel on see vastuväide andmekaitsekoostöögrupi hinnangul asjakohane.
51. ACCOR väitis, et vastuväide ei ole põhjendatud, sest Poola järelevalveasutus „väljendab oma vastuväidet üksnes abstraktsete ja üldiste märkuste vormis, tuginedes juhtumi asjaoludele või arvestamata põhjendusi otsuse eelnõus“⁵⁴. ACCORi arvates ei põhjenda vastuväide Prantsusmaa järelevalveasutuse omast erinevat järeltasust⁵⁵.
52. Andmekaitsekoostöögrupi toetab osaliselt ACCORi seisukohti. Eelkõige seoses trahvi ja rikkumiste raskuse proportsionaalsuse (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkt a) hindamisega leiab andmekaitsekoostöögrupi, et Poola järelevalveasutus ei ole selle väite toetuseks esitanud põhjalikke selgitusi. Eelkõige ei selgitata vastuväites, kuidas pidanuks juhtiv järelevalveasutus rikkumiste raskuse hindamiseks teisti hindama „rikutud sätteid ja töötlemise piiriülest olemust“⁵⁶. Täpsemalt, arvestades, et juhtiv järelevalveasutus oli juba leidnud, et rikkumised on olulised⁵⁷, on Poola järelevalveasutus jätnud selgitamata, kuidas muutuks otsuse eelnõu raskus, kui juhtiv järelevalveasutus hindaks Poola

⁵⁰ Arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta, punkt 16.

⁵¹ Arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta, punkt 17.

⁵² Arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta, punktid 11–18.

⁵³ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 1–3.

⁵⁴ ACCORi novembri 2021 seisukohad, punkt 2.1, lk 2.

⁵⁵ ACCORi novembri 2021 seisukohad, punkt 2.1, lk 3.

⁵⁶ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2.

⁵⁷ Otsuse eelnõu, punkt 80.

järelevalveasutuse väljapakutud tegureid teisiti. Seega leiab andmekaitseenõukogu, et see vastuväite osa ei ole piisavalt põhjendatud.

53. Euroopa Andmekaitseenõukogu märgib siiski, et Poola järelevalveasutuse vastuväite ülejäänud osa on piisavalt põhjendatud seoses sellega, kuidas otsuse eelnõus ei hinnata ega kohaldata nõuetekohaselt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikes 1 sätestatud kriteeriume. Seoses Poola järelevalveasutuse väitega, et otsuse eelnõus puudub käibe teave, esitab Poola järelevalveasutus faktilisi andmeid, mis põhinevad otsuse eelnõul ja avalikult kättesaadaval teabel ACCORi käibe kohta. Poola järelevalveasutuse hinnangul võis ACCORi käibe teabe väidetav puudumine tekitada otsuse eelnõus vea trahvisumma hindamisel. Lisaks esitab Poola järelevalveasutus seoses trahvi proportsionaalsusega õiguslikke väiteid, miks tema arvates on otsuse eelnõus eksitud, kui vähendab COVID-19 pandeemia tõttu trahvisummat, ja et seetõttu tuleks määrata suurem trahv. Täpsemalt leiab Poola järelevalveasutus, et „selleks, et trahvisummat [äriühingu maksevõime alusel] vähendada, peavad olema objektiivsed tõendid, et trahvi määramine kahjustaks pöördumatult asjaomase äriühingu elujõulisust ja sellega kaasneks tema vara väärtuse täielik kaotus“⁵⁸. Viimaseks esitab Poola järelevalveasutus õiguslikke väiteid, et põhjendada otsuse eelnõus suurema haldustrahvi määramist, et tagada selle heidutav mõju vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikele 1, märkides, et selline trahvimäär võib takistada ACCORi ja teisi organisatsioone sooritamast sarnaseid rikkumisi tulevikus. Nendel põhjustel kaasneb Poola järelevalveasutuse hinnangul „muutmata otsuse eelnõuga risk andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele ning eelkõige risk, et rikutakse põhiõiguste harta artiklit 8.“⁵⁹
54. Eespool kirjeldatu põhjal märgib andmekaitseenõukogu, et Poola järelevalveasutus selgitab vastuväites, miks teeb ettepaneku muuta otsuse eelnõu, ning selgitab oma seisukohti, miks on otsuse eelnõuga kaasnevad riskid olulised andmesubjektidele. Seega peab andmekaitseenõukogu isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikega 1 seotud vastuväite osa põhjendatuks.
55. Sellest tulenevalt leiab andmekaitseenõukogu, et Poola järelevalveasutuse esitatud vastuväide on osaliselt asjakohane ja põhjendatud vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktile 24 (seoses osaga, mis käsitleb isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 kohaldamist). Seega tuleb hinnata üksnes Poola järelevalveasutuse poolt vastuväite asjakohaseks ja põhjendatuks tunnistatud osades tõstatatud olulisi asjaolusid.

5.4.2 Asjaolude hindamine

56. Euroopa Andmekaitseenõukogu leiab, et hinnata tuleb vastuväite selles osas, mis leiti olevat isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 seisukohast asjakohane ja põhjendatud, sisalduvaid asjaolusid, mis on käesoleval juhul seotud järgmisega: i) otsuse eelnõus puudub teave käibe kohta, mida on vaja trahvisumma määramiseks; ii) trahvi proportsionaalsust silmas pidades ei saa ACCORi trahvi vähendada, kuigi ACCOR kandis COVID-19 pandeemia ajal kahjusid, ning iii) tehakse ettepanek määrata trahv, mis ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikes 1 sätestatud heidutamise nõudele.
57. Andmekaitseenõukogu tuletab siinkohal meelde, et haldustrahvide ühesuguse kohaldamise parandamiseks võib kasutada ka järjepidevuse mehhanismi⁶⁰.

⁵⁸ Samas.

⁵⁹ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2–3.

⁶⁰ Vt isikuandmete kaitse üldmääruse põhjendus 150, asjakohasete ja põhjendatud vastuväidete suuniste punkt 34 ja isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti a suuniste punkt 91.

Eelnevalt lahendatav küsimus: trahvi suuruse määramiseks vajalik asjakohane käive

58. Poola järelevalveasutus märkis oma vastuväites, et otsuse eelnõus ei ole märgitud ACCORi 2020. aasta käivet, mis võib kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse sätetega, mis käsitlevad haldustrahve, olla trahvisumma arvutamise alus⁶¹. Lisaks selgitas Poola järelevalveasutus, et trahvi maksimumsumma arvutamisel aluseks võetav ACCORi 2020. aasta käive on 1 621 000 000 eurot⁶².
59. ACCOR leidis, et Poola järelevalveasutuse vastuväites märgitud trahvisumma on faktiliselt ebatäpne. Sellega seoses märkis ACCOR, et tema 2020. aasta käive oli 531 000 000 eurot, mitte 1 621 000 000 eurot,⁶³ nagu oli väitnud Poola järelevalveasutus.
60. Andmekaitsekoostöö rühm märkib, et Poola järelevalveasutuse vastuväites viidatakse kogu ACCORi kontserni 2020. aasta konsolideeritud käibe, kuid otsuse eelnõus ainult vastutava töötaja ehk ACCOR SA 2019. aasta käibe. Et Poola järelevalveasutus ei seadnud oma vastuväites kahtluse alla asjaomase käibe määramisel arvestatavat äriühingut, leiab andmekaitsekoostöö rühm, et ta ei pea võtma vastu otsust, kas juhtiv järelevalveasutus peaks selles osas muutma oma otsuse eelnõud.
61. Lisaks on andmekaitsekoostöö rühm varem otsustanud, et peale selle, et äriühingu käive on oluline trahvi maksimumsumma määramisel kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõigetega 4–6, tuleb seda arvestada ka trahvi tegelikul arvutamisel⁶⁴. Seega leiab andmekaitsekoostöö rühm, et käibe suurus on oluline element, millele tuleb otsuse eelnõus viidata. Lisaks tuleb andmekaitsekoostöö rühmal meelde, et juhtiva järelevalveasutuse isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 6 kohaselt tehtud lõpliku otsuse kuupäev on sündmus, mille alusel määratakse eelmine majandusaasta⁶⁵. Olukorras, kus juhtiv järelevalveasutus edastab isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõike 3 alusel otsuse eelnõu asjaomastele järelevalveasutustele, nõustub andmekaitsekoostöö rühm siiski lähenemisviisiga, et otsuse eelnõu sisaldab esialgset summat, mis põhineb sel ajal kättesaadaval kõige ajakohasemal finantsteabel⁶⁶.
62. Lisaks märkib andmekaitsekoostöö rühm, et otsuse eelnõu võeti vastu 30. aprillil 2021. Vaidluste lahendamise menetluses selgitas Prantsusmaa järelevalveasutus, et sel ajal oli kättesaadav ainult 2019. aasta finantsaruanne ja 2020. aasta finantsaruanne oli veel esitamata. Seega viitas Prantsusmaa järelevalveasutus oma otsuse eelnõus⁶⁷ selge sõnaga ainult ACCORi 2019. aasta käibe, märkides, et ACCORi käive langes aastatel 2019–2020 54% võrra, lähtudes esialgsest arvutusest, mille ACCOR oli esitanud Prantsusmaa järelevalveasutusele. Kuigi otsuse eelnõus ei ole 2020. aasta käivet selge sõnaga nimetatud, sisaldab otsuse eelnõu seega värskeimat kättesaadavat teavet ACCORi majandustulemuste kohta ning võimaldab hinnata 2020. aasta käivet nii, et arvutatakse 46% 2019. aasta käibest, mis oli

⁶¹ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2.

⁶² Poola järelevalveasutuse sõnul on see summa saadud avalikult kättesaadavatest allikatest (<https://group.accor.com/en/finance/events-and-announcements/annual-and-half-yearly-information>), Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2.

⁶³ ACCORi novembri 2021 seisukohad, punkt 2.2.1, lk 3–4.

⁶⁴ Euroopa Andmekaitsekoostöö rühm 28. juulil 2021. aastal vastu võetud siduv otsus 1/2021, mis käsitleb vaidlust lirimaa järelevalveasutuse otsuse eelnõu üle seoses äriühinguga WhatsApp Ireland isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti a alusel, punktid 405–412.

⁶⁵ Euroopa Andmekaitsekoostöö rühm siduv otsus 1/2021, punktid 297–298.

⁶⁶ Euroopa Andmekaitsekoostöö rühm siduva otsuse 1/2021 punkt 298, milles viidatakse ka asjaolule, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõike 6, milles sätestatakse, et juhtivale järelevalveasutusele ja asjaomasele järelevalveasutusele on siduv otsuse eelnõu, milles on nad (loetakse, et) jõudnud kokkuleppele, ei kehti mingil juhul praeguses olukorras.

⁶⁷ Otsuse eelnõu, punkt 2.

sätetatud otsuse eelnõus. Vastupidi Poola järelevalveasutuse väitele esitati otsuse eelnõus seepärast teavet ACCORi 2020. aasta käibe kohta, kuigi seda tehti kaudselt ja esialgsete andmete põhjal.

63. Andmekaitseenõukogu nõustub seepärast käsitlusega, mida kasutab praeguse juhtumi korral Prantsusmaa järelevalveasutus, milles hõlmatakse esialgne käive, mis põhineb kõige ajakohasemal finantsteabel, mis oli kättesaadav otsuse eelnõu edastamise ajal asjaomastele järelevalveasutustele vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikele 3. Andmekaitseenõukogu tuletab siiski meelde, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 6 kohase lõpliku otsuse tegemisel võtab Prantsusmaa järelevalveasutus arvesse äriühingu aastakäivet, mis vastab tema lõpliku otsuse tegemise kuupäevale eelnenud majandusaastale, st ACCORi 2021. aasta käivet.

Trahvisumma vähendamine juhtiva järelevalveasutuse poolt

64. Andmekaitseenõukogu märgib, et trahvi arvutamisel arvestas Prantsusmaa järelevalveasutus „COVID-19 tervisekriisist tingitud majanduslikku konteksti“ ja „selle tagajärgi [ACCORi] finantsseisundile“⁶⁸, kelle teatel, nagu märgiti otsuse eelnõus, vähenes käive aastatel 2019–2020 COVID-19 pandeemiaga seotud tervisekriisi tõttu 54% võrra⁶⁹.
65. Oma vastuväites väidab Poola järelevalveasutus, et trahvi proportsionaalsuse tagamiseks ei saa Prantsusmaa järelevalveasutus ACCORi trahvi vähendada. Sellega seoses väidab Poola järelevalveasutus, et selleks, et vähendada trahvi suurust seoses selle mõjuga karistatava üksuse maksevõimele, tuleb objektiivselt tõendada, et nimetatud trahvi määramine „kahjustaks pöördumatult asjaomase äriühingu elujõulisust ja sellega kaasneks tema vara väärtuse täielik kaotus“⁷⁰. Sellest tulenevalt rõhutab Poola järelevalveasutus, et kuna ACCORi käive oli 2020. aastal 1,6 miljardit eurot⁷¹, „on väga ebatõenäoline“, et ACCORi maksevõimet ohustaks isegi mitu korda suurem trahv, kuigi ACCORi käive vähenes COVID-19 pandeemia ajal⁷².
66. Vastuseks sellele vastuväitele väljendab Prantsusmaa järelevalveasutus seisukohta, et „isegi kui vastutava töötleja käive on trahvi suuruse määramisel oluline element, peaksid sellega kaasnema ka kõik muud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikes 2 sätestatud kriteeriumid“⁷³. Seoses trahvi arvutamisega täpsustas Prantsusmaa järelevalveasutus, et arvestas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkti k alusel kergendava tegurina COVID-19 tervisekriisi rasket mõju hotellisektorile⁷⁴.
67. Andmekaitseenõukogule edastatud seisukohtades märgib ACCOR, et äriühingu maksevõime kahjustamise risk ei ole vajalik tegur, mida järelevalveasutus peab tõendama, et trahvisummat saaks vähendada⁷⁵. Selles konkreetsetes punktis viitab ACCOR andmekaitseenõukogu siduvale otsusele 1/2021, milles märgib andmekaitseenõukogu, et trahvi arvutamisel saab muu hulgas arvestada ka äriühingu käivet. Lisaks rõhutab ACCOR, et raportööri väljapakutud esialgne trahvisumma (1 000 000 eurot) arvutati ettevõtte 2019. aasta käibe põhjal, enne COVID-19 kriisi. ACCORi sõnul on loogiline, et

⁶⁸ Otsuse eelnõu, punkt 87.

⁶⁹ Otsuse eelnõu, punktid 87–88.

⁷⁰ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2.

⁷¹ Vt selgitused selle kohta eespool punktis 60.

⁷² Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2–3.

⁷³ Arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta, punkt 13.

⁷⁴ Arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta, punkt 16.

⁷⁵ ACCORi novembri 2021 seisukohad, punkt 2.2.b, lk 6.

arvestades, et andmekaitseenõukogu leidis, et trahvi arvutamisel arvestatav käive peab vastama otsusele eelnenud aasta käibe, arvestas Prantsusmaa järelevalveasutus ACCORi tulude olulist vähenemist aastatel 2019–2020⁷⁶.

68. Esiteks tunnistas andmekaitseenõukogu, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 kohase trahvi proportsionaalsuse hindamise kontekstis võib juhtiv järelevalveasutus kooskõlas oma riigisisese õigusega vähendada trahvi maksevõimetuse põhimõtte alusel, kuid ainult väga erandlikel asjaoludel. Sarnaselt konkurentsioiguse valdkonnas täheldatud tavale⁷⁷ peab taotluse esitanud äriühing tõendama, et tal tekib kavandatava trahvisumma tasumisel ületamatuid raskusi, et juhtiv järelevalveasutus saaks kaalutleda sellist vähendamist trahvi tasumise võimetuse tõttu. Eelkõige peab asjaomane äriühing objektiivselt tõendama, et kavandatav trahvisumma ohustaks pöördumatult tema majanduslikku elujõulisust ja põhjustaks tema varade väärtuse täieliku või sellest enamiku kaotuse.⁷⁸ Lisaks tuleb neid riske hinnata ainult siis, kui eksisteerib konkreetne „sotsiaalne ja majanduslik olukord“⁷⁹.
69. Käesoleval juhul märgib andmekaitseenõukogu, et vastupidi Poola järelevalveasutuse väidetule ei otsustatud juhtiv järelevalveasutus trahvisummat vähendada ACCORi maksevõimetuse tõttu, vaid pigem käibe languse tõttu, mis tulenes otseselt äriühingu keerukast majanduslikust olukorrast⁸⁰. Arvestades, et menetluses ei viidatud maksevõimetuse põhjendusele, leiab andmekaitseenõukogu, et juhtiv andmekaitseasutus ei ole kohustatud oma otsuse eelnõud muutma, et hinnata äriühingu maksevõimetust, kui hindab trahvi proportsionaalsust isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 alusel.
70. Seoses juhtiva järelevalveasutuse esitatud põhjendusega trahvi vähendamiseks tuletab andmekaitseenõukogu meelde, et asjaomase äriühingu käive, mis annab asjakohase ülevaate ettevõtte suurusest, on juba üks asjaoludest, mida juhtiv järelevalveasutus peab arvestama, et tagada igal üksikjuhul trahvi tõhusus, proportsionaalsus ja heidutavus⁸¹. Lisaks juhib andmekaitseenõukogu tähelepanu, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 kõikehõlmavat olemust arvestades peab juhtiv järelevalveasutus tagama, et trahvi arvutamisel arvestatud asjaolusid ei arvestataks kaht korda. Et käivet tuleb arvestada juba isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 kohasel hindamisel, on andmekaitseenõukogu seega seisukohal, et juhtiv järelevalveasutus ei tohiks arvestada ka ACCORi käibe vähenemist kui kergendavat tegurit isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkti k alusel. Ilma et see piiraks eelmainitud, märgib andmekaitseenõukogu siiski, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 sõnastus on tahtlikult avatud, mis jätab juhtivale järelevalveasutusele teatud paindlikkuse, kui valib arvestatavaid elemente, tagamaks, et trahvi lõppsumma vastab tõhususe, proportsionaalsuse ja heidutavuse põhimõtetele⁸². Selle põhjal leiab

⁷⁶ Samas.

⁷⁷ Vt selle põhimõtte kohta näiteks komisjoni suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (2006/C 210/02).

⁷⁸ Vt Tokai Carbon jt vs. Euroopa Ühenduste Komisjon (29. aprilli 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-236/01, T-239/01, T-244/01 kuni T-246/01, T-251/01 ja T-252/01), ECLI:EU:T:2004:118, § 372; Westfälische Drahtindustrie jt vs. Euroopa Komisjon (15. juuli 2015. aasta otsus kohtuasjas T-393/10), ECLI:EU:T:2015:515, §§ 292–294.

⁷⁹ Vt Groupe Gascogne SGL vs. Euroopa Komisjon (29. juuni 2006. aasta otsus kohtuasjas C-308/04 P), ECLI:EU:C:2006:433, § 106.

⁸⁰ Arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta, punktid 13–16.

⁸¹ Siduv otsus 1/2021, punktid 405–412.

⁸² Artikli 83 lõige 1: „Järelevalveasutus tagab, et käesoleva artikli kohane trahvide määramine lõigete 4, 5 ja 6 kohaste käesoleva määruse rikkumiste eest on igal üksikul juhul tõhus, proportsionaalne ja heidutav.“ (rõhutus lisatud).

andmekaitseenõukogu, et juhtiv järelevalveasutus võib trahvi vähendada asjaomase äriühingu sektoris valitseva halva finantsseisundi tõttu, kui see tõendab, et trahvi arvutamiseks vajalik käive⁸³ omaette ei kajasta piisavalt hästi äriühingu finantssuutlikkust erandlike ja hiljutiste⁸⁴ valdkondlike majandusolude tõttu, mis takistavad otseselt ja oluliselt tema tegevust. Igal juhul leiab andmekaitseenõukogu, et üksnes asjaolu, et äriühingu finantsseisund on ebasoodne või kahjumlik, ei õigusta automaatselt trahvisumma vähendamist⁸⁵. Seega teeb lõpliku otsuse, kas trahvi arvutamisel arvestada käivet, pidades silmas hiljutist ja äriühingu halva finantsseisundini viinud valdkondlike majandusolude arengut, mis ei kajastu asjaomases käibes, juhtiv järelevalveasutus vastavalt tema riigisisestele trahvide määramise tavadele.

71. Eespool kirjeldatu põhjal märgib andmekaitseenõukogu, et praegusel juhul ei viita midagi sellele, et ACCORi 2020. aasta käive ei kajastanud asjakohaselt selle finantsseisundit otsuse eelnõu vastuvõtmise ajal.⁸⁶
72. Et tagada trahvi proportsionaalsus kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikega 1, teeb andmekaitseenõukogu juhtivale järelevalveasutusele ülesandeks arvestada ACCORi finantsseisundit nimetatud äriühingu 2021. aasta käibe alusel, arvestamata COVID-19 pandeemiast tingitud käibe vähenemist kergendava asjaoluna vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktile k.

Trahvi heidutav mõju vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikele 1

73. Vastuväite osas, mida andmekaitseenõukogu pidas asjakohaseks ja põhjendatuks, väidab Poola järelevalveasutus, et juhtiva järelevalveasutuse määratud trahvisumma ei vasta heidutava mõju nõudele isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 kohaselt, milles on sätestatud: „Järelevalveasutus tagab, et käesoleva artikli kohane trahvide määramine lõigete 4, 5 ja 6 kohaste käesoleva määruse rikkumiste eest on igal üksikul juhul tõhus, proportsionaalne ja heidutav.“ Eelkõige väidab Poola järelevalveasutus, et kavandatav trahvisumma ei ole piisavalt suur, et heidutada ACCORi ennast või teisi üksusi sooritamast sarnaseid rikkumisi tulevikus⁸⁷.
74. ACCOR märkis seisukohtades, mille ta esitas andmekaitseenõukogule, et nõustub Prantsusmaa järelevalveasutuse esitatud põhjendustega, mille kohaselt oli haldustrahv piisavalt heidutav⁸⁸.
75. Kõigepealt tuleb märkida, et trahvi määramine ei ole aritmeetiliselt täpne tegevus⁸⁹ ja järelevalveasutustel on selles osas teatud kaalutusõigus⁹⁰. Andmekaitseenõukogu on siiski seisukohal,

⁸³ St otsusele eelnenud aasta käive. Vt eespool punkt 63.

⁸⁴ Näiteks võib sõna „hiljutine“ tähendada olukordi, kus erandlikud valdkondlikud majandusolud tekivad pärast asjaomase käibe võrdlusaastat või vahetult enne selle võrdlusaasta lõppu, nii et äriühingu käive ei kajasta enam täpselt äriühingu finantssuutlikkust.

⁸⁵ Vt Dansk Rørindustri jt vs. Euroopa Komisjon (28. juuni 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P kuni C-208/02 P ja C-213/02 P), ECLI:EU:C:2005:408, § 327 ja seal viidatud kohtupraktika.

⁸⁶ Sellega seoses tuleb märkida, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 6 kohase lõpliku otsuse vastuvõtmisel kasutab Prantsusmaa järelevalveasutus ACCORi 2021. aasta ajakohastatud käivet. Vt eespool punkt 63.

⁸⁷ Poola järelevalveasutuse vastuväited, lk 2.

⁸⁸ ACCORi mai 2022 seisukohad, lk 1, milles viidatakse järgmisele: Arutelu Poola järelevalveasutuse vastuväidete kohta, punktid 11–18.

⁸⁹ Vt muu hulgas Altice Europe NV vs. Euroopa Komisjon (22. septembri 2021. aasta otsus kohtuasjas T-425/18), ECLI:EU:T:2021:607, § 362; Romana Tabacchi vs. Euroopa Komisjon (5. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-11/06), ECLI:EU:T:2011:560, § 266.

⁹⁰ Vt muu hulgas Caffaro Srl vs. Euroopa Komisjon (16. juuni 2011. aasta otsus kohtuasjas T-192/06), ECLI:EU:T:2011:278, § 38.

et kuigi juhtival järelevalveasutusel ei ole põhjendamiskohustuse alusel kohustust esitada trahvi arvutamismeetodi üksikasjalikke andmeid, peaks ta märkima tegurid, mis mõjutasid tema kaalutusõiguse kasutamist trahvide määramisel, eelkõige seoses kavandatava trahvi hoiatava mõjuga.

76. Lisaks tuletab andmekaitsekoostöö rühma meelde, et trahvi hoiatava mõju tagamiseks tuleb see kehtestada tasemel, millega tagatakse, et sellel on tõeline heidutav mõju⁹¹. Heidutuse tagamiseks tuleb trahvi kehtestada tasemel, mis takistab nii asjaomast vastutavat või volitatud töötajat kui ka teisi sarnaseid töötlemistoiminguid tegevaid vastutavaid töötajaid või volitatud töötajaid kordamast sama või sarnast ebaseaduslikku tegevust,⁹² kuid ei lähe kaugemale sellest, mida on vaja nimetatud eesmärgi saavutamiseks⁹³. Lisaks on asjaomase äriühingu suurus üks elemente, mida arvestada trahvisumma arvutamisel, et tagada selle hoiatav olemus⁹⁴. Asjaomase äriühingu ressurside arvestamine on tõepoolest põhjendatud taotletava mõjuga asjaomasele äriühingule, et tagada trahvi piisavalt hoiatav mõju, kuivõrd trahv ei tohi olla eelkõige selle finantssuutlikkuse seisukohast tühine⁹⁵.
77. Eespool kirjeldatu põhjal on andmekaitsekoostöö rühma seisukohal, et käesolevas asjas „oluliste“ rikkumiste⁹⁶ eest määratud trahv peab olema tasemel, mis ei ole ACCORi käibe suhtes tühine ja mis takistaks peale ACCORi ka muudel organisatsioonidel sooritamast sarnaseid rikkumisi tulevikus. Sellega seoses märgib andmekaitsekoostöö rühma, et kuigi ACCORi vahendid vähenesid aastatel 2019–2020 COVID-19 pandeemia tõttu oluliselt, moodustaks juhtiva järelevalveasutuse kavandatud trahvisumma üksnes 0,02% ACCORi 2020. aasta hinnangulisest käibest. Andmekaitsekoostöö rühma on seisukohal, et seda summat tuleb lugeda käesoleva juhtumi asjaolude seisukohast tühiseks, eelkõige kui see määrati rikkumiste eest, mida juhtiv järelevalveasutus pidas „oluliseks“⁹⁷. Seega on andmekaitsekoostöö rühma seisukohal, et selline summa ei heidutaks ACCORi ega muid äriühinguid sooritamast sarnaseid „olulisi“ rikkumisi ning veelgi vähem heidutaks sooritamast vähem „olulisi“ rikkumisi, sest risk saada karistada selliste rikkumiste sooritamise eest oleks nende majandusliku suurusega võrreldes minimaalne.
78. Seega leiab andmekaitsekoostöö rühma, et otsuse eelnõus ette nähtud trahv ei ole piisavalt heidutav. Sellest lähtudes teeb andmekaitsekoostöö rühma juhtivale järelevalveasutusele ülesandeks hinnata ümber elemendid, millele ta tugines trahvisumma arvutamisel, et tagada selle vastavus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikes 1 sätestatud heidutuse kriteeriumile, eelkõige arvestades ACCORi asjakohast käivet⁹⁸.

⁹¹ Euroopa Andmekaitsekoostöö rühma 9. novembri 2020 otsus 1/2021, milles käsitletakse vaidlust lirimaa järelevalveasutuse tehtud otsuse eelnõu üle seoses äriühinguga Twitter International Company, isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti a alusel, punkt 196; Euroopa Andmekaitsekoostöö rühma otsus 1/2021, punkt 415.

⁹² Vt muu hulgas *Versalis Spa vs. Euroopa Komisjon* (13. juuni 2013. aasta otsus kohtuasjas C-511/11), ECLI:EU:C:2013:386, § 94.

⁹³ *MT vs. Landespolizeidirektion Steiermark* (22. septembri 2021. aasta otsus kohtuasjas C-231/20), ECLI:EU:T:2021:60, § 45 (milles märgitakse järgmist: „[...] on [...] tarvis, et kehtestatud karistuste raskus oleks vastavuses nende rikkumiste raskusega, mille eest neid määratakse, eelkõige tagades tegeliku hoiatava mõju, kuid minemata kaugemale sellest, mis on selle eesmärgi saavutamiseks vajalik“).

⁹⁴ Euroopa Andmekaitsekoostöö rühma siduv otsus 1/2021, punktid 405–412.

⁹⁵ *YKK jt vs. Euroopa Komisjon* (4. septembri 2014. aasta otsus kohtuasjas C-408/12 P), ECLI:EU:C:2014:2153, § 85; *Lafarge vs. Euroopa Komisjon* (17. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas C-413/08 P), ECLI:EU:C:2010:346, § 104 ja seal viidatud kohtupraktika.

⁹⁶ Otsuse eelnõu, punkt 80.

⁹⁷ Samas.

⁹⁸ Sellega seoses tuletab andmekaitsekoostöö rühma meelde, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 6 kohase lõpliku otsuse vastuvõtmisel kasutab Prantsusmaa järelevalveasutus ACCORi 2021. aasta ajakohastatud käivet. Vt eespool punkt 63.

JÄRELDUSED

Andmekaitseenõukogu teeb Prantsusmaa järelevalveasutusele ülesandeks ümber hinnata tema kavandatud parandusmeede haldustrahvina, kooskõlas andmekaitseenõukogu järgmiste järeldustega:

- asjakohane käive on käive, mis vastab juhtiva järelevalveasutuse poolt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 6 kohaselt tehtud lõpliku otsuse kuupäevale eelnenud majandusaastale (punktid 58–63);
- tagada, et trahv on isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 kohaselt proportsionaalne, arvestades siduvas otsuses kirjeldatud ACCORi asjakohast käivet (punktid 64–72);
- hinnata ümber elemendid, millele ta trahvisumma arvutamisel tugines, et tagada selle vastavus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikes 1 sätestatud heidutavuse kriteeriumile, eelkõige arvestades ACCORi asjakohast käivet (punktid 73–78).

6 SIDUV OTSUS

79. Eespool kirjeldatu põhjal ja kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 70 lõike 1 punktist t tuleneva andmekaitseenõukogu ülesandega väljastada siduvaid otsuseid vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artiklile 65, võtab andmekaitseenõukogu vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktile a vastu järgmise siduva otsuse:
- Andmekaitseenõukogu otsustab, et Poola järelevalveasutuse vastuväide, millega seatakse kahtluse alla Prantsusmaa järelevalveasutuse otsuse eelnõus kehtestatud trahvimäär, vastab isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 lõike 24 nõuetele seoses Poola järelevalveasutuse väidetega, et i) otsuse eelnõus puudub asjakohane käibe teave, mida on vaja trahvisumma määramiseks; ii) trahvi proportsionaalsust silmas pidades ei tohiks otsuse eelnõuga ACCORi trahvi vähendada, kuigi ACCOR kandis COVID-19 pandeemia ajal kahjusid, ning iii) otsuse eelnõus tehakse ettepanek määrata trahv, mis ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikes 1 sätestatud heidutusnõudele.
 - Sellega seoses otsustab andmekaitseenõukogu, et i) Prantsusmaa järelevalveasutus peab oma lõpliku otsuse tegemisel arvestama ACCORi eelmise aasta, nimelt 2021. aasta käivet; ii) kuigi Prantsusmaa järelevalveasutusel ei ole kohustust kontrollida ACCORi maksevõimet, peaks ta trahvi proportsionaalsuse tagamiseks arvestama ACCORi finantsseisundit nimetatud äriühingu asjakohase käibe põhjal, arvestamata käibe vähenemist kergendava tegurina isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkti k alusel, ning iii) trahv ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 kohasele hoiatava mõju nõudele ja teeb sel põhjusel Prantsusmaa järelevalveasutusele ülesandeks hinnata ümber elemendid, millele ta trahvisumma arvutamisel tugines, tagamaks, et trahv vastab isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 kohasele heidutuse kriteeriumile, eelkõige arvestades ACCORi asjakohast käivet.
 - Andmekaitseenõukogu otsustab, et Prantsusmaa järelevalveasutus ei ole kohustatud oma otsuse eelnõud muutma vastuväite selle osa alusel, milles käsitletakse proportsionaalsuse põhimõtet seoses rikkumise raskusega (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkt a), sest see ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele.

7 LÕPPMÄRKUSED

80. Käesolev siduv otsus on adresseeritud Prantsusmaa järelevalveasutusele ja asjaomastele järelevalveasutustele. Prantsusmaa järelevalveasutus võtab selle siduva otsuse põhjal vastu lõpliku otsuse vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõikele 6.
81. Seoses vastuväite osaga, mida ei peetud vastavaks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele, ei võta andmekaitsekomitee seisukohta selles tõstatatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsekomitee kordab, et tema praeguse otsusega ei piirata hinnanguid, mida andmekaitsekomiteelt võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, arvestades asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.
82. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 6 kohaselt peab Prantsusmaa järelevalveasutus teavitama eesistujat oma lõplikust otsusest ühe kuu jooksul pärast siduva otsuse kättesaamist.
83. Kui Prantsusmaa järelevalveasutus on teate edastanud, avaldatakse siduv otsus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 5 kohaselt.
84. Prantsusmaa järelevalveasutus edastab andmekaitsekomiteele isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 70 lõike 1 punkti y kohaselt lõpliku otsuse, et selle saaks lisada järjepidevuse mehhanismiga hõlmatud otsuste registrisse.

Euroopa Andmekaitsekomitee nimel

eesistuja

(Andrea Jelinek)